

Zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz egzamin ze znajomości języka polskiego, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty.

Dz.U.2021.2181 t.j. z dnia 2021.11.30

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 16 lutego 2024r.

Wejście w życie:

23 lipca 2009 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA ¹
z dnia 29 czerwca 2009 r.**

w sprawie zakresu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz egzaminu ze znajomości języka polskiego, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty

Na podstawie art. 7a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790 i 1559) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lekarz, lekarz dentysta będący obywatelem państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, ubiegający się o przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza dentysty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany znać język polski w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym:

- 1) stosowanie w mowie i piśmie prawidłowej terminologii medycznej, obejmującej mianownictwo anatomiczne, fizjologiczne, patofizjologiczne, stanów metabolicznych, rozpoznań, stanów chorobowych, procedur i zabiegów;
- 2) rozumienie tekstu pisanego, a w szczególności korzystanie z fachowej literatury i piśmiennictwa lekarskiego oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu lekarza lub lekarza dentysty w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) porozumiewanie się z pacjentami, lekarzami, lekarzami dentystami i przedstawicielami innych zawodów medycznych, a w szczególności poprawne przeprowadzanie wywiadów lekarskich, udzielanie przystępnych i zrozumiałych dla pacjenta porad i informacji, przekazywanie danych o pacjencie, a także czynne uczestniczenie w konsyliach i konsultacjach oraz naradach i szkoleniach zawodowych;

4) redagowanie tekstów zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii oraz czytelne odręczne prowadzenie dokumentacji medycznej, wypisywanie recept oraz skierowań na badania diagnostyczne i specjalistyczne, a także wydawanie orzeczeń i opinii lekarskich.

§ 2.

1. Naczelna Rada Lekarska, zgodnie z ustalonym rocznym harmonogramem, przeprowadza egzamin z języka polskiego, zwany dalej "egzaminem", dla obywatela państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, obywatela państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz obywatela Konfederacji Szwajcarskiej, zwanego dalej "cudzoziemcem", na jego pisemny wniosek i po uiszczeniu opłaty, o której mowa w § 4 ust. 1.

2. Naczelna Rada Lekarska zawiadamia egzaminowanego cudzoziemca o wpisaniu na listę egzaminowanych oraz o terminie i miejscu składania egzaminu, nie później niż na 14 dni przed terminem egzaminu.

§ 3.

1. Egzamin składa się z czterech sprawdzianów, które obejmują:

- 1) część A - sprawdzian pisemny - dyktando z nośnika elektronicznego;
- 2) część B - sprawdzian testowy - rozumienie tekstu mówionego z nośnika elektronicznego;
- 3) część C - sprawdzian ustny - umiejętność czytania i rozumienia tekstu czytanego przez zdającego;
- 4) część D - sprawdzian praktyczny - umiejętność symulowanego zbierania wywiadów lekarskich i udzielania porad pacjentom, a w szczególności poprawnego formułowania pytań i wypowiedzi na podstawie dwóch wybranych problemów medycznych.

2. Komisja egzaminacyjna zalicza poszczególne sprawdziany, o których mowa w ust. 1, na podstawie uzyskanej liczby punktów.

3. Do zdania egzaminu niezbędne jest uzyskanie w każdym ze sprawdzianów, o których mowa w ust. 1, co najmniej 55 % liczby punktów możliwych do uzyskania.

4. Wyniki sprawdzianów, o których mowa w ust. 1, oraz egzaminu umieszcza się w protokole, o którym mowa w art. 7 ust. 6a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

5. Przy kolejnych przystąpieniach do egzaminu za zaliczone uznaje się sprawdziany, o których mowa w ust. 1, które cudzoziemiec zaliczył we wcześniejszych przystąpieniach do egzaminu. Przepisy ust. 2-4 i § 4 stosuje się.

6. Kolejne przystąpienie cudzoziemca do egzaminu może nastąpić po upływie co najmniej sześciu miesięcy od dnia niezdanego egzaminu.

§ 4.

1. ² Ustala się opłatę za egzamin w wysokości 500 zł.

2. W szczególnych przypadkach Naczelna Rada Lekarska, na wniosek cudzoziemca, może obniżyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, albo całkowicie z niej zwolnić.

3. Koszty związane z przeprowadzaniem egzaminu ponosi Naczelna Rada Lekarska.

§ 5. Naczelna Rada Lekarska wydaje cudzoziemcowi, który zdał egzamin, zaświadczenie, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Postępowania w sprawie przeprowadzenia egzaminu niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³

ZAŁĄCZNIK

wzór

¹ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 216, poz. 1607).

² § 4 ust. 1 zmieniony przez § 1 rozporządzenia z dnia 26 stycznia 2024 r. (Dz.U.2024.121) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 16 lutego 2024 r.

³ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie egzaminu ze znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza i lekarza stomatologa (Dz. U. Nr 205, poz. 1740) oraz rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zakresu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie koniecznego do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 145, poz. 1018), które tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.